

równy redukcjonistyczny i izolacjonistyczny partykularyzmu, jak również uniwersalizmu, który zubaża i prowadzi do uniformizmu.

Recenzowana książka zawiera, oprócz wspomnianych wcześniej aspektów, zasadnicze kwestie systematyczne teologii Kościoła lokalnego. Pozycja nie wyczerpuje poruszanej tematyki, ale podjęte zagadnienia są omawiane rzetelnie i precyzyjnie. Niemniej dokładnie, ściśle i logicznie przywołuje kwestie, które jednak wymagają dalszych poszukiwań i rozwiązań.

Pewnym mankamentem omawianej książki jest chyba zbyt jednostronne przedstawienie określonej grupy teologów. Kierunki teologii danego okresu wyznaczają koncepcje konkretnych teologów, ujęte w wymiarze syntetyczno-analitycznym. Dostrzegalna jest wyraźna predylekcja wobec obszaru włoskojęzycznego z pewnym uszczupleniem teologii z obszaru języka niemieckiego, hiszpańskiego oraz francuskiego. Poza tym poszczególne rozdziały nie kończą się podsumowaniem, co sprawia, że czytelnik może mieć problemy z syntetycznym ujęciem zagadnienia. Ponadto „Epilog” książki, jako forma podsumowania i zakończenia, jest zbyt ogólny (tylko dwie strony) i wręcz pozbawiony konkluzji.

Niepodważalną wartość książki księdza profesora Arturo Cattaneo, ilustrują słowa Biskupa Marcello Semeraro z przedmowy. Pozycja książkowa teologa szwajcarskiego „contribuirà ad un sempre più fecondo sviluppo dell'ecclesiologia, in modo tale che Chiesa locale e chiesa universale si arricchiscono mutuamente, evitando al contempo sterili particolarismi e uniformismi” (s. 8).

DNI BIBLIJNE DLA DZIECI

autorzy: Petra Focke, Hermann J. Lücker
recenzja

ks. Tomasz Zaklukiewicz

Katecheci i duszpasterze otrzymali nową pomoc promującą znajomość Biblii wśród dzieci. Petra Focke i Hermann Lücker są autorami wielu książek pomagających dzieciom w pogłębianiu wiary i przeżywać roku liturgicznego. „Dni biblijne” to książka zawierająca propozycje spotkań biblijnych z udziałem dzieci⁷ W naszych polskich warunkach może być wykorzystana w czasie rekolekcji

⁷ Wydawnictwo Jedność, Kielce 2005, stron 157.

szkolnych czy przygotowania do I komunii św. W książce znajdziemy 2 cykle tematyczne oparte o treści Nowego Testamentu: I część: „Odkrywamy wspólnie ślady Jezusa „ to konspekt 4 dni biblijnych, podczas których dzieci mają odkryć jak wiele śladów Jezus pozostawił nam we współczesnym świecie. Spotkania powinny też pokazać, że jako chrześcijanie winniśmy podążać Jego śladami w życiu. II część: „Z Jezusem do Jerozolimy „ w ciągu 3 dni przybliży tematykę Wielkiego Tygodnia ukazując, że Jezus jest Przyjacielem dzieci, któremu Bóg Ojciec daje nowe życie. Ta część kończy się nabożeństwem Liturgii Słowa w Wielki Piątek. Autorzy proponują, by teksty biblijne były przez dzieci odgrywane w formie inscenizacji lub odczytywane przez narratora i wspólnie omawiane. Każde spotkanie zawiera także tzw. „fazę twórczą”, gdzie dzieci z zaproponowanych i przygotowanych przez animatorów pomocy wykonują wynikające z danego tematu zadanie. W konspektach na poszczególne dni znajdziemy przygotowane modlitwy i propozycje pieśni.

Punktem centralnym dni biblijnych jest osoba Jezusa i Jego nauka. Przez kontakt z Nim każdy człowiek, bez względu na wiek winien stać się lepszym. Taki jest też cel ich zorganizowania: żyć wiarą i uczyć się wiary. Dzieci angażując się w inscenizacje, wspólny śpiew czy wspólne nabożeństwa, nie tylko poznają historię zawartą w Piśmie św., ale poznają i interpretują symbole wiary chrześcijańskiej i to wszystko łączą z doświadczeniami dnia codziennego. Jako zakończenie poszczególnych cykli znajdujemy w książce konspekt nabożeństwa, które jest podsumowaniem minionych dni. W założeniu Autorów w nabożeństwa winni być zaangażowani dorośli: zorganizowanie dni biblijnych w parafii jest okazją dla wzbogacenia wiary nie tylko dzieci, ale i rodziców: „Wskutek intensywnej konfrontacji z tematami tych dni, dorośli przeżywają je jako bardzo owocne dla własnego rozwoju wiary.” / s. 10 /. „Szczególnie dla rodzin, które oddaliły się od Kościoła, dni biblijne mogą stać się pomostem prowadzącym z powrotem do parafii.” / s. 11 /. Wydaje się, że to założenie jest nad wyraz optymistycznym. Autorzy znają realia niemieckie i być może tam, ta forma współpracy z dziećmi doprowadza rodziców do powrotu do Kościoła. W naszej rzeczywistości rodzice, którzy stoją z dala Kościoła nie nawrócą się przez to, że ich dziecko bierze udział w nabożeństwie. Możemy to zaobserwować choćby z okazji I komunii św. czy na katechezie, w której uczestniczą dzieci takich rodziców. Trudno ich zmobilizować do uczestnictwa w spotkaniach formacyjnych czy niedzielnych Mszach św., a co dopiero mówić o zmianie życia.

Przy lekturze konspektu pierwszego dnia o uzdrawianiu ludzi przez Jezusa pozostaje pewne niedomówienie: co z tymi, którzy chorują mimo żarliwych modlitw? Dziecko obserwując rzeczywistość stawia takie pytanie. Tu wydaje się, że Autorzy spychają ten problem na margines. Podobnie z doбором tekstów o modlitwie: choć we wprowadzeniu jest powiedziane, że „Jezus uczy swoich uczniów modlitwy” / s. 45 /, to nie ma biblijnego odniesienia do modlitwy Ojciec nasz. Pojawia się ona dopiero w tzw. „fazie twórczej” pracy dziecka. Natomiast w nabo-

żeństwie Liturgii Słowa w Wielki Piątek wydaje się brakować tradycyjnej formy adoracji krzyża – poprzez ucałowanie go, tak jak się to dzieje w Liturgii Wielkopiątkowej. Pomogłoby to dzieciom zrozumieć i głębiej przeżyć tę formę prostracji.

Kolejnym mankamentem wydaje się być grafika książki dotycząca głównie pomocy, które należy wykonać do przeprowadzenia zadania. Niektóre rysunki, n.p. uzdrowienie paralityka mogą być trudne do wykonania.

Na uwagę zasługuje znakomity dobór polskich piosenek odpowiadający treściom poszczególnych konspektów. Okładka książki jest kopią okładki niemieckiej z polskimi czcionkami.

Reasumując „Dni biblijne” to propozycja do wykorzystania częściowo lub w całości przez tych, którzy na co dzień pracują z dziećmi i młodzieżą, ale też i dla duszpasterzy, którzy chcieliby wprowadzać nowe formy ewangelizacji w swoim posłannictwie.

SYMPOZJUM DLA OFICJAŁÓW SĄDÓW KOŚCIELNYCH, SĘDZIÓW I NOTARIUSZY W GRÓDKU NAD DUNAJCEM

sprawozdanie
ks. Janusz Posadzy

W dniach 11-12 października 2004 r. w Gródku nad Dunajcem w Centrum Formacyjno-Rekreacyjnym „Arka” odbyło się sympozjum dla pracowników sądów metropolitalnych i diecezjalnych z Polski oraz ze Słowacji. Organizatorami tego sympozjum byli: Wydział Prawa - Prawa Kanonicznego i Administracji KUL, Instytut Prawa Kanonicznego Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie oraz Diecezja Tarnowska. Koordynatorem całego przedsięwzięcia był ks. dr hab. Tomasz Rozkrut. Sympozjum odbyło się pod hasłem „Urzędy sądowe- władza i służba”

Swoje wprowadzenie i pierwszy referat wygłosił ks. bp prof. dr hab. Andrzej Dziega, biskup sandomierski pt.: „Władza sędziego diecezjalnego” Ks. bp A. Dziega podkreślił w swoim wystąpieniu, iż sędzia kościelny (*iudex ecclesiasticus*) to osoba urzędowa mająca udział w kościelnej władzy sądowej, dzięki tej władzy nadanej mu przez biskupa miejsca może rozpatrywać i autorytatywnie rozstrzygać spory zgodnie z prawem. Sędzia kościelny działa nie na mocy własnego autorytetu, lecz na podstawie jurysdykcji sądowej, prawnie nabytej wraz z pełną władzą rządzenia lub w następstwie nadania urzędu (zgodnie z przepisem kanonu 1421 §1). Do głównych zadań sędziego należy rozstrzyganie sporów i wymierza-